

§ 20.

For krænkelse af valghemmelighed og offentlige forhandlingers fortrolighed dømmes den, som uberettiget giver offentlig meddelelse om det ved de i § 15 nævnte valg-handlinger og stemmeafgivelser foregåede eller om forhandling af fortrolig karakter inden for offentlige råd eller myndigheder.

§ 21.

For ulovlig myndighedsudøvelse dømmes den, som udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller bemyndigelse, som han ikke er i besiddelse af, eller som på anden måde udøver en ham ikke tilkommende offentlig myndighed.

§ 22.

For misbrug af særlig beskyttet kendetegn dømmes den, som forsætligt eller ved uagtsomhed offentligt eller i retsstridig hensigt benytter kendetegn eller dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner, eller som er forbeholdt personale, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge i krig, eller kendetegn eller dragt, der har sådan lighed med de ovennævnte, at en forveksling let finder sted.

Kapitel 8.

Forbrydelser mod den offentlige orden og fred.

§ 23.

For ulovlig alarmering dømmes den, som ved ugrundet påkaldelse af hjælp, misbrug af faresignal eller ved lignende handling bevirker, at redningsforanstaltninger iværk-sættes.

§ 24.

Stk. 1. For alkoholmisbrug dømmes den, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed bringer sig eller andre i beruset tilstand og derved udsætter andres person eller betydeligere formue-værdier for fare.

Stk. 2. For overtrædelse af afholdspålæg dømmes den, som i strid med et i henhold til § 111, stk. 1, meddelt pålæg nyder eller skaffer sig spirituose drikke.

Stk. 3. For overtrædelse af udskænkingsforbud dømmes den, som i strid med et i henhold til § 111, stk. 2, meddelt pålæg skaffer nogen i medfør af § 111, stk. 1, domfældt person spirituose drikke.

§ 25.

For krænkelse af særlig værnet fred dømmes den, som krænker gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig behandling af lig eller af ting, der hører til en kirke og anvendes til kirkelig brug, eller af offentlige mindesmærker og lignende.

§ 26.

Stk. 1. For undladelse af at afværge forbrydelse dømmes den, der vidende om, at en for-brydelse, som medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfunds-værdier, tilsigtes begået, ikke gør, hvad der står i hans magt for at forebygge forbrydelsen eller dens følger. Dette gælder dog ikke, såfremt han derved ville udsætte sit eget eller sine nærmestes liv, helbred eller velfærd for fare. Ansvar indtræder kun, såfremt den tilsigtede forbrydelse bliver begået eller forsøgt.